

T(R)ÒPICS

Tot esperant les temporades...

MARCEL·LÍ BORRELL

COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Aixecat l'inexistent teló teatral a la Fira de Tàrraga, les noves temporades arriben puntuals. De Tàrraga esmentar breu, com pertoca, que la Fira segueix un avorrit règim per perdre pes: perd públic, perd espectacles, perd percentatges d'ocupació, perd qualitat teatral. Malgrat els 25 anys, conserva intacta, però, la genuïna precarietat del sector serveis i l'inefable ambient escola bressol i asil d'ancians subvencionats pels diners públics. A la

Fira hi van les companyies que volen créixer i aquelles que s'han fet velles tot esperant créixer. Ben aviat Tàrraga tindrà dos centres convergents: un centre penitenciari i un centre de producció de teatre de carrer. Els presos ja deuen fer cua per matricular-s'hi...

Temporades 2005/06. Barcelona: el Teatre Lliure ofereix un menú Ferran Adrià internacional: autors ianquis (Mamet), alemanys (Müller), anglesos (Shakespeare), francesos (Camus), russos (Gorki), castellans (Buñuel), italians (Pasolini). Per a més detalls, vegeu webs. El toc radica en els cuiners, autòctons de pur cep –ho sé Carne no és correcte però hem de

ser oberts, no?. Per cert, i del pobre autor català, què? Quatre i mal comptats: Boadella, Cunillé, Miró, Vila. Algú objectarà l'anorèxica presència de clàssics amb denominació almogàver. Però el Lliure és ben ídem de fer el que li roti. És clar que vivint a costelles de la tribu, els de la tribu tenim dret a exigir. Quant el T(eatre)N(acionalde)C(atalunya), les alineacions alternen *ronaldinhos* (lopesdevegas, shakespeares, millers, marivaux..) donant peixet defensiu a *puyols* casolans: folchitorres, joanoliver, puigiferreter, benetijornet. Clar i català, has d'anar a BCN, tenir bosa o passaràs fam.

Temporades a Ponent, en ordre

alfabètic: el Municipal de Balaguer oferta menú-càtering: "Festen", "El professional", "Matar al president", "Salamandra". Teatre amb/sense barretina calada. De tardor tardoral. L'Escorxador-Lleida: com acostuma de fa sis anys, potineja pretemporada d'aperitius transgènics amb la inutilitat social dels premis d'arts escèniques, (infra)municipal manera de marejar perdius. Tot seguit la prestigiada Mostra de Teatre convocarà multituds generant mercat negre a la revenda. I Mollerussa: sisplau, amable lector/a, retorneu al programa balaguerí, inverteix l'ordre de les funcions i, *hop-là!*, tindreu la vostra clònica tardor 2005. Però els teatres ja ens esperen. Oberts de bat a bat per a repensar la vida. Tot i que l'oferta no sigui prou vitamínica, el joc teatral sempre és millor que entotsolar-se cara la Gorgona televisiva. Exigim-hi tempesta i rauxa.